

ב ר ט י כ ל מ.ס. מא/2

מישיבת ועדת הכנסת שהתקיימה ביום
ב', י"ז מנחם-אב תש"י (31.7.1950).
בשעה 10 לפנה"צ.

נ ו ר כ ח י ם : י . ש פ ר י נ צ ק - יו"ר הכנסת
נ . נ י ר - סגן יו"ר הכנסת

חברי הועדה:

- ד . ב ר - ר כ - ה א י - יו"ר
- פ . א י ל נ י ת
- י . ב ר - י ה ו ד ה
- י . ב ר ז
- ס . ב נ - ע ט י
- ס . ג ר ב ו ב ס ק י
- ס . נ ו ר ו ק
- א . ר ז י א ל - נ א ו ר
- י . ק ל י ב נ ו ב
- א . צ י ז ל י נ ג
- א . ש פ ט ל

סוזמנים:

ג ב' ה נ מ נ - מ ט ע מ מ ש א ר ה מ ש פ ט י מ
א . צ י ד ו נ - ס ג נ מ ז כ י ר ה כ נ ס ת .

נ ע ד ר י ם :

- א . ג ר ג' ו ר ה
- ס . י ע ר י
- צ . י ה ו ד ה
- ח . ל נ ד א ו
- א . מ ז ו ר
- א . י . ג ר י נ ב ר ג
- ע . מ י מ ו נ
- י . ש מ ח ו נ י ת
- א . ת כ ו ר י
- י . ה ר ר י
- ת . ט ו ב י

ס ד ר - ה י ו ם :

1. תקנון הכנסת.
2. ועדת המשנה לסדרי הכנית.

1. תקנון הכנסת:

פרק ז' - ועדות הכנסת, סמכויותיהן ותחומי עניניהן:

סעיף 27: הכנסת הבחר ועדות קבועות לתחומי ענינים מסוימים וועדות מיוחדות לפי הצורך.

הסעיף בתקבל.

סעיף 28(א); ואלו הן הועדות הקבועות ותחומי עניניהן:

1. ועדת הכנסת: תקנון הכנסת והענינים הנובעים ממנו, חסינות חברי הכנסת, סדרי הבית, המלצות על הרכב הועדות הקבועות והועדות המיוחדות ועל יושבי-הראש שלהן, תיחום ותיאום עבודת הועדות, העברת בקשות המוגשות לכנסת מהצבור לועדות המתאימות, דיון בתלונות על חברי הכנסת, התשלומים לחברי הכנסת, דיון בבקשות ובענינים שאינם נוגעים לשום ועדה או שלא נכללו בתפקידי ועדה מסוימת.

הסעיף בתקבל.

2. ועדת הכספים: תקציב המדינה, מסים לכל סוגיהם מכס ובלו, מלוות, עניני מטבע ומטבע זרה, בנקאות ושטרי כסף, כל הכנסות והוצאות המדינה, הקשר עם מבקר המדינה.

היו"ר ד. בר-רב-האי:
ענין תקציב הבטחון אינו צריך להופיע כאן. בהזדמנות זו אני מציע לקבוע כבר גם מי ידון בעניני הפתוח.

י. ברוך-יהודה:
אני מציע בוועדת הכספים לכתוב: תקציב הפתוח; ובוועדה הכלכלה - רשות הפתוח.

גב' הנסן:
תקציב המדינה מורכב משלושה חלקים: תקציב רגיל, תקציב בטחון ותקציב הפתוח. או שאנו מפרטים את כל שלשה התקציבים, או שאנו כותבים רק תקציב המדינה.

א. רוזאל-נאור:
אינני יודעת מדוע אי-אפשר לכתוב בפרוש, תקציב המדינה, תקציב הפתוח ותקציב הבטחון.

י. בר-יהודה:
התקציב הרגיל השוטף כולל את תקציב הבטחון. אבל, יש גם תקציב לא רגיל, לא שוטף, המוקדש למטרות פתוח.

א. ציזלינג:
בוועדת הכלכלה אני מציע לכתוב "רשות הפתוח".

ס. נורוק:
ברשותה של איזו ועדה נמצאות חברות הבטוח.

היו"ר ד. בר-רב-האי:
לדעתי זוהי בעיה כלכלית. אם מתעוררת שאלה של מטבע שר - זו שאלה כספית השייכת לוועדת הכספים.

י. קליינבוך:

ברצוני לשאול אם ההגדרה "מסים" מטפיקה, או שיש להוסיף גם את המלה "הטלים"?

א. ציזלינג:

אני מבקש לכתוב לוועדת הכלכלה "עניני פתוח ורשות הפתוח". עניני הפתוח יכולים להיות כאלה, שאין ביניהם לבין רשות פתוח שום דבר, כי הממשלה רשאית לעשות את אשר היא רוצה. לעומת זאת עניני רשות הפתוח מהווים חלק גדול של תקציב המדינה. לכן, אני מוסיף גם את עניני רשות הפתוח, ורשות הפתוח היא תוכל לעשות פעולות הקשורות לא רק בכספי המדינה, שוועדת הכספים תקבע אותם, כי אם באמצעים, בהתקשרויות עם חברות, עם זכיונות.

ט. גרבונסקי:

שום משרד אינו יכול להיות שיין לאיזו שהיא ועדה. בעניני רשות הפתוח יכולים להיות ענינים אדמיניסטרטיביים שאינם שייכים כלל לוועדת הכלכלה.

י. ברושיהורה:

לו הציעו לכתוב רק עניני רשות הפתוח הייתי מבקש להוסיף גם "עניני פתוח", כי זה מושג יותר רחב. לעומת זאת "עניני פתוח", כוללים גם "רשות פתוח". אם אפשר לקבל את זה כדבר טוב מאליו, ואם הדבר עומד להצבעה - אני מציע לא להעמיד את זה להצבעה, מפני שישנם דברים שאינם להצבעה: כל מה ששייך לעניני פתוח שייך הנה, כלומר לוועדת הכלכלה.

י. קליינבוך:

אני מציע למחוק את המלה "עניני" ולכתוב רק "פתוח", כי בתחילת סעיף 28 כתבנו: "ואלו הן הוועדות הקבועות ותחומי עניניהן".

ההצעה נתקבלה.

מחלוצים

(2) ועדת הכספים:

תקציב המדינה, מסים והטלים לכל סוגיהם, סכס ובלו, מלוות, עניני מסבע ומטבע זרה, בנקאות ושטרי כסף, הכנסות והוצאות המדינה, תקציב הפתוח, הקשר עם מבר המדינה.

(3) ועדת הכלכלה:

מסחר ותעשייה, אספקה וקצוב, חקלאות ודיג, תחבורה על כל ענפיה, איגוד שיתופי, תיכנון ותיאום כלכלי, פתוח, זכיונות המדינה וכיונות זרים, רכוש המדינה ואפוסטרופסות על הרכוש, רכוש הערבים הנעדרים, רכוש היהודים מארצות האויב, רכוש היהודים שאינם בחיים.

ה ס ת צ ל י נ ג ר ת

לחבר הכנסת ציזלינג: להוסיף בתחומי עניני ועדת הכלכלה: "עניני פתוח ורשות הפתוח".

(4) ועדה לעניני חוץ ובטחון: מדיניות חוץ של המדינה, כוחותיה המזוינים ובטחונה.

5. ועדה לעניני פנים:

היו"ר ד. בר-רב-האי:

בזמנו בוצעו הצעות שונות ולנסוף נשארו שתי
הנוסחאות הבאות:

1. "שלטון מקומי ומשטחה, עליה, עתונות ומודיעין
אזרחות, עדות, בנין ערים, ארגון הדתות - של
יהודים ושל לא יהודים, בתי סוהר."

2. "שלטון מקומי ומשרה, עליה, עתונות ומודיעין,
אזרחות, עדות, בנין ערים, ענינים ארגוניים
של הדתות"

מ. גרבונסקי:

הכונה היא לחוק הטועצות הדתיות - בענין זה מטפלת
ועדת הפנים.

היו"ר ד. בר-רב-האי:

אם כך הדבר - נראה לי שהנוסח האולטרנטיבי הוא
יותר טוב.

י. קליבנוב:

אני מציע לכתוב רק את המלה "דתות".

י. בר-יהודה:

א. אני מציע למחוק את המלה "עדות". לדעתי אין
אצלנו עדות.

ב. אני בעד הנוסח האולטרנטיבי, ואני מניח שזהו
הדבר היחיד אולי, שאנשי הדת ואנשי בלתי דתיים יכולים להתאחד לגביו. איש
דת אינו יכול להסכים שהכנסת תארגן את דתו. אני איני מסכים, שהמדינה תעסוק
בארגון דתות; אבל, כל זמן שאין הפרדה גמורה - ישנם ענינים ארגוניים של
העדות הדתיות. נדמה לי, כי זה הוא הנוסח הטוב ביותר. על כל פנים, הוא מוציא
יותר את מה שאנחנו רוצים ואת מה שאיננו רוצים, מכל נוסח אחר.

מ. גרבונסקי:

אני רוצה לתמוך בהצעת חבר הכנסת בר-יהודה למחוק
את ענין העדות. אם זה מכוון לעניני הערבים -
אין זה ממצא את הכל; אם זה מכוון לאשכנזים וספרדים - אינני צריך את זה.
לעומת זה, אני בעד זה שכתבו רק "דתות". לדעתי ענין של קבר קדוש אינו ענין
ארגוני, אלא ענין פוליטי מובהק.

מ. בן-עמי:

אני תומך בהצעת חבר הכנסת קליבנוב להשאיר את המלה
"עדות" ולהוסיף "דתות". המלה "עדות" מופיעה בחוק
הירושה ובעוד כמה מקומות ואין אנו יכולים לבטל אותה - היא קיימת.

י. קליבנוב:

ברצוני לפנות עוד פעם לחברים - אינני רואה מדוע
יש להתנגד למלה "עדות". עובדה היא, שהמושג הזה
ידוע לנו וקיים בחוק. אינני יודע מה הם נטורי-קרתא היום. אינני יודע אם
הם פורקי חוק או פורקי משטת, או אנחנו נהיה כל כך ליברלים שנכיר בהם כבעדה
דתית. אין הם מהווים דת נפרדת, אבל הם יכולים להיות עדה, ואינני יכול להבין
מדוע יש להמפגד לנוסח "עדות ודתות". תהיינה עדות - נטפל בהן, לא תהיינה
עדות - לא נטפל בהן.

מ. גורוק:

אני חושב שפירושה של המלה "עדות" כאן וכוונתה היא
בראש וראשונה, לנוצרים; למשל, לקטתלים, פרונוסלבים,
ארמנים ועוד, והדבר שאם מכוון בעיקר למשטר הכלכלי שלהם.

גב' הנטון:

אם נשתמש במונח "עדות דתיות", יפורש הדבר כמכוון ל"דילג'ס-קומיוניסט" בחוק. ומספרם אל אלה הוא מצומצם; ישנם אחרים שהם מחוץ למסגרת החוק ואינם מהווים עדה דתית במובן החוק המוכר. *אמנו*

היו"ר ד. בר-רב-האי:

אני מעמיד להצבעה את שתי ההצעות הנאות: הצעת חבר הכנסת קליבנוב להשאיר את המלה "עדות" ולהוסיף "דתות". והצעת חבר הכנסת בר-יהודה לכתוב, "עניינים ארגוניים של עדות דתיות".

הצבעה

- 7 - קליבנוב י. הצעת
- 3 - בר-יהודה י. הצעת

נתקבלה הצעת י. קליבנוב.

מחליטים

סעיף 5 - הועדה לענייני פנים, ינוסח כדלקמן:

שלטון מקומי, משטרה, עליה, עתונות, ומודיעין, אזרחות, עדות, דתות, בנין-ערים, בתי-ספר.

8. ועדת החוקה, חוק ומשפט:

י. בר-יהודה: כדאי אולי להוסיף לטקסט הקיים, שבשעה שמדובר על קודקס שלם של חוקים - אין יכולות שלש ועדות לטפל בחוק השייך לקודקס שלם.

היו"ר ד. בר-רב-האי:

מקרה כזה היה בזמן הדיון על חוק התחבורה ועונשין על עבירות התחבורה. היה ברור שאין חוק זה שייך לוועדת התחבורה, כי הוא נוגע רק לסדרי הפרוצדורה והעונשין על עבירות תחבורה. באופן כזה, חוק גיל הנשואין לא היה צריך לעבור לוועדת החוקה, ועובדה היא שהוא יצר כל מיני תסבוכות של עדות דתיות.

פ. אילנית:

בין חוקי היסוד המהווים קודקס שלם, ישנם חוקים, כגון חוק חינוך חובה, שאין להגיד עליו שהוא רק חוק יסודי. אותו הדבר בענין חוק הפיתוח, שועדת העבודה מטפלת בו. בספר חוקי היסוד של המדינה, יופיעו כל החוקים האלה באופן כולל, אבל כל אחד מהחוקים האלה צריך להיות נידון בועדה המתאימה. אני בעד הנוסח המוצע, אבל בתוספת הדגשה של השכל הדרוש לקננסטיטוציה.

י. קליבנוב:

אני בעד השארת הנוסח הקיים. כודאי תתעוררנה מדי פעם בפעם שאולות, אבל אין לנו ברירה אחרת.

בהזדמנות זו ברצוני להעיר הערה כללית. לדעתי בהרכב הנוכחי של הכנסת, שמספר יודעי חוק ומשפט בין החברים הוא קטן, רצוי היה, עם כל הכבוד לוועדות המטפלות בחוקים, שחוקים אלה יעברו לוועדת החוקה, חוק ומשפט לשם בחינה ומדיקה. לא אומר, שהחוקים היוצאים מועדת החוקה, חוק ומשפט הם מושלמים - אבל החוקים היוצאים מועדות אחרות, כל הכבוד ליועצים המשפטיים - הם פגומים מאוד.

י. בר-יהודה:

אני מציע, שכאשר התקנון יגיע באופן משלים לכנסת להצבעה, יסביר המרצה על התקנון בנקודה זו, שאנחנו הנחנו שכל הדברים שיש בהם תיקון או החלפת חלקים של הקודקסים הקיימים במדינה, האזרחי הפלילי והפרוצדורלי - יעברו לוועדה זו.

מ. גרבווסקי:

אני בעד הנוסח הזה, אכי הוא כולל. אני בכלל חולק על הדעה שעורכי-דין הם מוסחים לחוקים. מדינה, לא הייתי מוסר לניהולם של עורכי-דין, בשום פנים ואופן.

אם מדובר על ניסוח, בלי פגיעה בעצם החוק - זה ענין אחר. הנסיון של מועצת המדינה הזמנית שכל חוק עבר שתי ועדות - הועדה המתאימה וועדת החוק - הראה שאין זה נוהג יעיל.

מ. נורוק:

לפרלמנטים רבים קיימת ועדת ניסוח, ואני מציע שגם אצלנו תהיה ועדה כזאת.

היו"ר ד. בר-רב-האי:

חבר הכנסת בר-יהודה מבקש ממני להעמיד להצבעה את הצעתו, שבשעה שיובא התקנון לכנסת, יוסבר הדבר. אינני חושב שאפשר להעמיד זאת להצבעה, אבל אם יפול עלי להרצות בענין התקנון - אנסה להסביר את הדבר בכיוון זה.

מ ח ל י ט י מ

סעיף 6 - ועדת החוקה, חק ומשפט, ינוסח כדלקמן:

חוקת המדינה, חוקי יסוד,
חוקים וסדרי משפט.

7. ועדת השרותים הציבוריים:

י. בר-יהודה:

אני מציע לכתוב במקום "סעד וטיפול באזרחים",
נפגעי מלחמה" - סעד וטיפול באזרחים ובנפגעי
מלחמה.

י. קליבנוב:

מה פירוש המלה "טיפול"? אני יודע, שאשה
המטפלת בתינוקות נקראת אצלנו בשם "מטפלת".
לדעתי, המלה "טיפול" אינה מסמאת את הכל. אני יודע, שגם השוטר "מטפל"
באסיר.

א. רוזנבל-גאור:

ברצוני לומר לטר קליבנוב, שהטיפול בתינוק, הוא
כאמת טיפול, ואילו הטיפול של השוטר באסיר -
הוא ה"טיפול" במרכאות. טיפול סוציאלי מבטא את הדאגה.

פ. אילנית:

בקשר למלה "טיפול". לדעתי מלה זו היא בסדר גמור,
כי היא מכטא יותר מ אשר המלה דאגה. דאגה -
זה רק הלך רוח, ואילו טיפול - זהו דבר אקטיבי. לדעתי יש לקבל את הצעתו
של חבר הכנסת בר-יהודה לכתוב "ונפגעי מלחמה". לדעתי, שיין ענין הביטוח
הסוציאלי לוועדת השרותים הציבוריים, העוסקת בצניני בריאות.

מ. בן-עמי:

בקשר להצעתה של חברת הכנסת פיגה אילנית בענין
הביטוח הסוציאלי. לאחר דיון קבענו את סמכויות
הועדה, והיו שתי הסתייגויות, האחת של חרות והשניה של הציונים הכלליים
בענין זה. אני הייתי אז המגן על ההצעה שענין הביטוח הסוציאלי ימצא

ט. בן-עמי:

בידי ועדת העבודה. ביטוח סוציאלי אינו פילנטרופיה, אינו שירות ציבורי כמובן פילנטרופי. (א. רזיאל-נאור) זו אינה פילנטרופיה) אני מודיע לכם שהטיפול הסוציאלי, הסעד ויתר הדברים האלה, יש להם אופי של עזרה הניתנת בצורה מסוימת במקרים מסוימים. מה שאין כן הביטוח הסוציאלי. ביטוח זה יקיף את כל האוכלוסייה. אם יתקבל החוק הזה - הוא יקיף את כל אוכלוסי המדינה מיום הולדם עד יום מותם.

ט. גרנובסקי:

ביחס לטיפול באזרחים - אני מציע שיהיה כתוב "טיפול סוציאלי". אני מתנגד להעברת ענין הביטוח הסוציאלי מועדת העבודה לועדת השירותים הציבוריים. כל דבר הוא שירות ציבורי. גם דרכים זה שירות ציבורי, גם ביטוח הוא שירות ציבורי, גם משטרה זה שירות ציבורי, ובכל זאת יש מושגים מסוימים ולא יכולה להיות שאלה לאיזו ועדה הם הולכים. בביטוח הסוציאלי יש משום קונספטיב, לא פילנטרופית, אלא מבוססת על סכמה אידיאולוגית סוציאולוגית מסוימת ומקיפה מאוד - הלואי ונגשים את זה. זה כל כך רחב, זה כל כך גדול, ואין זה שייך לענין השירותים הציבוריים.

א. רזיאל-נאור:

ברצוני להגיד בתשובה לחבר הכנסת בן-עמי: יש להבדיל בין פילנטרופיה ובין שירות סוציאלי, לבין שירות של מדינה. כל זמן שלא היתה מדינה אלאוהיו כל מיני קופות של מתנדבים שעסקו בטיפול ספצאלי, היתה זאת פילנטרופיה. ואם הם היו בעלי רגש, הם עשו את הפילנטרופיה בצורה כזו שלא תראה כפילנטרופיה - וביהדות יש מושג על זה. אצלך, חבר הכנסת בן-עמי, שורר ערבוב תחומים בין שירות המדינה ובין פילנטרופיה. בתור אזרחית במדינת ישראל, אינני יכולה לשמוע את זאת במנוחה. אם זה אדם, שמעדה רגלו והמשיכה באה לעזרתו - זאת אינה פילנטרופיה; המדינה חייבת לתת לו, כשם שאניו היה חייב לו; כשם שלא יקרא את ביתו "פילנטרופ" כן לא יקרא את ביתו הגדול, את המדינה בשם זה.

וכאן אני באה להתנגדותו של חבר הכנסת גרנובסקי שהביטוח הסוציאלי יהיה שייך לועדת השירותים הציבוריים. אם המדינה חייבת להבטיח לאזרח את המינימום המגיע לו - זהו ענין של שירות ציבורי, ושל שירות שהמדינה חייבת לתת אותו, בדיוק כמו אישפוז, וזה טבעי ומובן מאלי, וזה קשור דוקא לועדת השירותים הציבוריים.

י. בר-יהודה:

נדמה לי, שהשם הנכון של ועדה זו אינו "ועדת לשירותים ציבוריים", אלא, "ועדת לשירותים סוציאליים". ואם אנחנו נקבל שם זה - בריאות נכלל בזה, סעד וטיפול באזרחים נכלל בזה, וכן סעד וטיפול בנפגעי מלחמה. ואז - שייך לזה גם ביטוח סוציאלי, אם כי בפירוש לא שייך לזה ענין השיקום, כי אני מבטיל בין שיקום וטיפול. שיקום, זה אומר לתת למישהו את האפשרות להמשיך אחר-כך באופן עצמאי בחייו מבחינה כלכלית העזרה הסוציאלית היא העזרה, כשאדם בעצמו אינו יכול להיות עצמאי; טיפול זה, נשאר תמיד. זהו לדעתי ההבדל בין שירותים סוציאליים ובין שיקום. אם הביטוח הסוציאלי הוא למקרה של זקנה - הוא בהחלט שייך לשירות סוציאלי; אם זה ביטוח לזמן מחלה - זה שירות סוציאלי. חוסר עבודה - זאת איני יודע. לדעתי שייך ענין חוסר העבודה לועדת העבודה, מפני שהמדובר הוא כאן לא למי שאינו יכול להיות עצמאי מבחינה כלכלית, אלא במי שיש לתת לו את השיקום, כדי שיוכל להיות עצמאי. במקרה של מחלה וזקנה - המדובר הוא במקרים שאין האדם אכול להיות עצמאי.

הצעתי היא אם כן: ביטוח סוציאלי לעת זקנה ומחלה - להוסיף לתחום העניינים שבסמכות הועדה לשירותים ציבוריים.

י. קליבנוב:

אני לא התעצלתי ובזמן הויכוח הזה בדקתי במלון את פירוש המלה "טיפול" ופירושה - עיסוק באיזה דבר. אין זאת אומרת שהעיסוק הוא לטובה, זה יכול להיות לטובה וגם לרעה. מבחינה בלשנית אפשר לומר "מטפל בתינוק" ו"מטפל באסיר". לדעתי לא כדאי להשתמש במקרה זה במלה טיפול. אני מוכן לקבל את ההצעה לכתוב "טיפול סוציאלי".

אשר לביטוח הסוציאלי: אני מצטרף לדעת החברים

י. קליבנוב:

הטוענים שהביטוח הסוציאלי שייך לוועדת השירותים הציבוריים. אינני יכול להביט על השאלה הזאת בצורה אובייקטיבית לגמרי, אך אין כל ספק שאם מדברים על שירותים סוציאליים מצד מדינת ישראל - הביטוח הסוציאלי הוא אחד מהשירותים שהמדינה גותנת. ייתכן שיש להגביל את הביטוח הסוציאלי בוועדה זו רק לאותם החלקים המהווים שירות סוציאלי. לדעתי ביטוח נגד חוסר עבודה, אינו שירות סוציאלי.

ס. גרבווסקי: אני מציע להעמיד את השאלה להצבעה.

י. קליבנוב: אני מציע לדחות את ההצבעה לישיבה הבאה.

מ ח ל י ט י מ

לדחות לישיבה הבאה את ההצבעה בשאלות הבאות:

- א. שינוי השם של הוועדה לשירותים ציבוריים, ל"ועדה לשירותים סוציאליים".
- ב. העברת בעיות ביטוח סוציאלי, בשלמותם או בחלקם לוועדה לשירותים ציבוריים (סוציאליים)

הוחלט לקבל את הצעתו של חבר הכנסת בר-יהודה לכתוב "סעד וטיפול סוציאלי באזרחים ובנפגעי מלחמה".

2. ועדת המשנה לסדרי הבית:

א. ציזלינג:

ועדת המשנה לסדרי הבית נסתה לפתור שאלות שונות לרווחתם של חברי הבית. הודעתי בישיבה הקודמת, שמכמה נימוקים אינני רואה את עצמי אחראי לוועדה הזאת. הנימוקים הם: חברי הוועדה לא ראו חובה לעצמם להופיע לישיבות ולבסוף הופעתי רק אני. בתחילה הופיעו שלשה חברים, אבל מתוך חמשה החברים - אחד לא ראיתי בכלל, תחילה היה חבר הכנסת שפטל בא. מי שהתמיד יותר היה חבר הכנסת כהן-פגורי, אך לבסוף גם הוא לא התמיד.

שנית, ההחלטות שלנו אינן מוצאות לפועל. זו אינה ועדה אדמיניסטרטיבית, כי אם לחייה במזכירות. אינני יכול להאשים את המזכירות, אך אני רוצה שהם ידעו זאת. תחילה היינו צריכים לסדר את מקומות הישיבה - הסדרנו אותם. אחר-כך התחלנו לספל בשאלות שונות, יותר קטנות. סודרו חדרים לסייעות, מקומות לוועדות. ולבסוף הגענו לסידורים קצת יותר גדולים - סדור המטבח. קבלנו החלטות - אך המטבח לא שודר. אני חושב את המצב במזנון לדבר, שהוא למטה מכל ביקורת, אך ההחלטות שהוגשו ביחס לזאת לא הוצאו לפועל. קבענו גם שהמזכירות תפגש עם מספר חברות הכנסת ועם הנהלת המטבח - ישנם דברים שאינני יכול לקבל על עצמי ושהחברות יכולות לעשות זאת יותר טוב ממני, עניין התפריט למשל.

דבר אחר שהוסדר - באיחור - ענין הכניסה המיוחדת תחילה בדמה היה לנו שיש מי שאחראי על הבית, המהנדס אשר - כיום אין הוא אחראי יותר.

היתה שאלה של דברי הדפוס שהממשלה מוציאה. היה ספק רב אם הממשלה תשלח לכל החברים את כל הוצאותיה. הדבר הוסדר אך אני שומע שכמה חברים לא קבלו את כל אשר היה לקבל. כמה מן הדברים האלה יכולים להסתדר במשך הפגרה.

א. ציזלינג:

עמדתי על החסר, אך לא נאתי בתלונה על המזכירות. באופן אובייקטיבי, אני מתאר לי, שלמזכירות הכנסת יש קשיים. אני מבקש לקבל החלטות בענין זה. (ס. גרבובסקי: ענין המזנון עובר כבר כל גבול).

א. צידון: סגן מזכיר הכנסת
מה ששייך להשתתפות חברי הועדה בישיבותיה - זה ענין לחברי הכנסת. ברצוני רק לקבוע דבר אחד. כל מה שהוטל על המזכירות לעשות - פרט למקרה אחד - בוצע. תפקידנו הוא להקל עד כמה שאפשר, או אפילו למעלה מן האפשר על חברי הכנסת, את היותם בבית הזה.

ביחס למילוי כל מיני הזמנות של עבודות ציבוריות: אינני יודע מה הסיבה, שכאשר המחלקה לעבודות ציבוריות מקבלת על עצמה עבודה מסוימת - עובר זמן רב עד לביצוע. למשל, המדרגות; זה לקח זמן רב מדי. גם יושב-ראש הכנסת התאונן לא פעם על כך. הזמנו אותם באופן מיוחד, ובקשנו מהם לתת לנו זכות עדיפות לעבודות שלנו, אך הענין לא זז. אותו הדבר בענין הפעמונים בחדרים - העבודה הוצאה לפועל, אך באיחור זמן.

ביחס למזנון: ענין המזנון הוא קשה מאוד, כי המזנון צר. גם בתל-אביב אלאא עלתה בזמן האחרון הבעיה של בקורי אורחים, יתר על המדה; זאת אומרת, עד כדי כך שחבר כנסת היוצא מהישיבה אינו מוצא מקום מאידך, אמרו שאין לאסור ביקורים במזנון, כי תצא זהו המקום היחיד שחברי הכנסת יכולים להפגש בו עם אנשים מן החוץ.

ביחס לקפטריה, או שרות עצמי - עד כמה שמר רוזטי מסר לי, המקום הוא צר מדי ומבחינה טכנית אין אפשרות לסדר זאת.

אשר לחומר בדפוס - עבר אמנם זמן רב עד אשר הדבר סודר אך לא באשמתנו. פנינו מיד בבקשה להמציא לכל חברי הכנסת את החומר - תחילה בענינו בשלילה ואחר-כך בחיוב. חלק מחברי הועדה הזמין את החוברת הסטטיסטית. לאחר שמטרו לנו שכלם מעוניינים בחומר זה, בקשנו לערוך רשימה של חברי הכנסת המקבלים את החוברת, ונתברר שחבר הכנסת בר-יהודה נמצא ברשתת החברים המקבלים את החוברת באופן ישיש - עתה הוא טוען שאין הוא מקבל אותה. (י. בר-יהודה: חלק מן החברים קבל את החוברת וחלק לא.) מתברר, שהחוברת הסטטיסטית, לאחר עמל רב שהשקענו כדי להשיגה, מתגוללת, כי ישנם גם חברי כנסת שאינם רוצים לקבלה.

מ. גרבובסקי: אני מציע לדון בשאלה זאת בישיבה הבאה.

פ. אילנית: ברצוני להעיר שהנקיון בשרותים ובמטבח הוא למטה מכל ביקורת. עלי גם להעיר שבכמה מן החברים אפשר לקיים ישיבות בגלל הרעש.

א. שפטל: אני מציע שחבר הכנסת ציזלינג ימשיך, לעת עתה, להיות יושב-ראש ועדת המשנה ולקרוא לישיבות, עד אשר ידונו בענין זה בוועדת הכנסת.